

Η ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ, ΚΛΕΙΔΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ

✘ Αρχές Σεπτεμβρίου 2013 έρευνες από την Αμερικανική Εθνική Ακαδημία Επιστημών, ένα ίδρυμα μεγάλου κύρους, έδωσε τα αποτελέσματα βιολόγων, για την επίδραση που έχει η γενναιόδωρη συμπεριφορά στο ίδιο το άτομο και στο είδος του ολόκληρο.

Οι

ερευνητές *Alexander J. Stewart* και *Joshua B. Plotkin* εφάρμοσαν σε ένα μεγάλο δείγμα ατόμων ένα δοκιμασμένο εργαλείο-πείραμα που ονομάζεται «**Το Δίλημμα του Φυλακισμένου**» (*The Prisoner's Dilemma*).

Το «Δίλημμα του Φυλακισμένου» είναι ένα παιχνίδι με κάρτες που μετράει ακριβώς τα ποσοστά νίκης ή ήττας των συμπαικτών όταν αυτοί συνεργάζονται ή όταν αντίθετα είναι επιθετικοί και μη συνεργάσιμοι και ανάλογα καθορίζεται ένα σύστημα «αξιακής αποτίμησης» μετρημένο με χρήμα που ακολουθεί τη γενναιόδωρη ή μη συμπεριφορά τους κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού.

Ας αναφερθεί πως το “Δίλημμα του Φυλακισμένου” είναι ένα κλασικό παράδειγμα της “θεωρίας των παιχνιδιών”, ένας τομέας των μαθηματικών των οποίων τα θεμέλια τέθηκαν από τον John Nash.

Το παιχνίδι είναι πονηρό και στην ουσία, ενώ πληρώνει τους παίκτες όταν συνεργάζονται, όταν δεν συνεργάζονται, δίνει μεγαλύτερα ποσά στον πιο εγωιστή. Παραταύτα, αυτοί που κερδίζουν τις παρτίδες στο τέλος, είναι αυτοί που μπορεί να πληρώνονται λιγότερα αλλά παίζουν πιο large, πιο γενναιόδωρα. Με μαθηματικές αποδείξεις φάνηκε ότι όσο λιγότερο εγωισμό και επιθετικότητα επεδείκνυαν και όσο πιο χαλαρά έπαιζαν οι συμμετέχοντες τόσο πιο κερδισμένοι έβγαιναν.

Το κυνικό στερεότυπο «**Ο ισχυρός επιβιώνει**» δεν φαίνεται να έχει καθόλου απόλυτη ισχύ. Μάλλον το αντίθετο. Και η φύση το

επιβεβαιώνει, προβληματίζοντας τους βιολόγους που, εν αντιθέσει με αυτό που έλεγε ο «νόμος» της επιβίωσης του ισχυρότερου, έβλεπαν πολύ υψηλά ποσοστά συνεργασίας, ανοιχτής γενναιοδωρίας και αλτρουϊσμού στη φύση.

Το πείραμα έδειξε πολλά ενδιαφέροντα σημεία. Σε μεγάλα νούμερα παικτών, όταν χρησιμοποιούνται στρατηγικές γενναιοδωρίας έναντι «βρώμικων» στρατηγικών κλοπής ή εκβιασμού, επωφελείται το σύνολο. Οι παίκτες τείνουν να συνεργάζονται με τους αντιπάλους έχοντας πολύ υψηλά και το δείκτη της «συγχώρεσης». Συνεχίζουν να συγχωρούν και να παίζουν με τους αντιπάλους ακόμα και αν τους έχουν κοροϊδέψει πριν. Αυτοί που είναι τσιγκούνηδες και δεν συγχωρούν σε μακρό χρόνο, υποφέρουν πολύ περισσότερο.

«Με καθαρά μαθηματικά, καμία εγωιστική στρατηγική δεν αποδίδει στην διαδικασία της εξέλιξης» υποστηρίζουν οι Stewart και Plotkin. Η γενναιοδωρία συνδέεται ευθέως με το αίσθημα χαράς και ευτυχίας και αυτό κάνει τον φορέα της πολύ πιο «έξυπνο», «παιχνιδιάρη» και «τυχερό» όχι μόνο στα χαρτιά αλλά και στο παιχνίδι της ζωής.

Πηγή/φωτό: [Sciencearchives.wordpress](https://sciencearchives.wordpress.com) από indigoblue.gr _